

מ"ת 16472/06/19 - מדינת ישראל נגד איליה פטרוב, דניס פטרוב, אלכסנדר פופוב, דניאל אוליינקוב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 16472-06-19 ישראל נ' פטרוב (עציר) ואח'

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים	1. איליה פטרוב 2. דניס פטרוב 3. אלכסנדר פופוב 4. דניאל אוליינקוב

החלטה בעניינו של משיב 4

לפני בקשה למעצרו של המשיב 4 עד תום ההליכים.

רקע דיוני

ביום 7.6.19 הוגש נגד ארבעת המשיבים כתב אישום, אשר מייחס למשיב 4 עבירה של ניסיון נשיאת נשק. למשיבים 1, 2 ו-3 מיוחסות, בנפרד, עבירות של ניסיון ייבוא נשק, ניסיון החזקת נשק והתחזות כאדם אחר.

על פי הנטען בכתב האישום, עובר ליום 29.4.19 קשרו משיבים 1-3 (להלן - "הקושרים") קשר לייבא ארצה מארצות הברית אקדח מסוג גלוק, באמצעות רשת ה"דארק - נט" ופעלו בצוותא על מנת להגשים את מטרת הקשר הפלילי. משיב 4 הוא חבר קרוב של משיב 3, המתגורר לעיתים בביתו ומכיר את משיבים 1 ו-2. במועד לא ידוע ובדרך לא ידועה, השיגו הקושרים את פרטיו של כפיר בן ארי לרבות מספר הזהות שלו. ביום 6.1.19 שהו הקושרים או מי מהם בבית הוריהם של משיבים 1 ו-2 במושב צורית ושם יצרו תיבת דואר אלקטרוני תחת השם "כפיר בן ארי" וזאת על מנת להקשות על רשויות החוק לאתרם (להלן - תיבת הדואר האלקטרונית). ביום 26.3.19 התקשרו הקושרים עם חברת "בוקסיט", המספקת שירותי דואר, וזאת לשם קבלת תיבת דואר ארעית ("לוקר"), אליה יישלחו חבילות שונות ארצה. על מנת למנוע את איתורם על ידי רשויות החוק, התייצגו הקושרים בפני חברת בוקסיט, בכוונה להונות, כ"כפיר בן ארי",

בכך שנרשמו לשירות החברה תחת שמו וכן סיפקו את מספר הזהות שלו, את כתובת תיבת הדואר האלקטרונית שיצרו תחת שמו וכן מספר טלפון פיקטיבי. כמו כן, סיפקו הקושרים כרטיס ויזה נטען ללא בעלים באמצעותו שילמו לחברת בוקסיט עבור השירות שסופק להם וביקשו לקבל את המשלוחים שיתקבלו עבורם באתר טופ-דן ברחוב פנחס רוזן 72 בתל אביב. לאחר שנרשמו כמנוי בחברת בוקסיט, קיבלו הקושרים כתובת דואר תחת השם "כפיר בן ארי" ומספר הזהות שלו (להלן - "כתובת הבוקסיט"). ביום 29.4.19 פנו הקושרים באמצעות תיבת הדואר לספק המציע כלי נשק ברשת ה"דארק - נט", מבלי שידעו כי הספק הוא סוכן (להלן - "הסוכן") הפועל מטעם זרוע החקירות של המחלקת לביטחון המולדת בארצות הברית ורכשו ממנו אקדח גלוק עבור 1,300 דולר אמריקאי. ביום 4.5.19 העבירו הקושרים לסוכן את התשלום עבור האקדח באמצעות מטבע הביטקוין בסכום השווה ל- 1,300 דולר אמריקאי. לאחר שהקושרים קיבלו מהסוכן אישור כי הכסף התקבל אצלו, שלחו לסוכן את כתובת הבוקסיט לצורך משלוח האקדח. ביום 20.5.19, בתיאום עם משטרת ישראל, נשלחה מטעם חברת בוקסיט הודעה לכתובת המייל לפיה החבילה התקבלה בישראל וניתן לאסוף אותה מכתובת הבוקסיט באתר טופ - דן בתל אביב. בנוסף, נשלח מסרון למכשיר הנייד הפיקטיבי, אותו סיפקו הקושרים, המכיל קוד, אותו יש להקיש לשם פתיחת התיבה ואיסוף החבילה. ביום 21.5.19 בשעות הערב, נפגשו משיבים 2, 3 ו-4 בביתו של משיב 3 ברחוב יחיעם 2 בתל אביב ודנו ביניהם מי מהם יבצע את איסוף החבילה. הוחלט כי משיב 4 יעשה כן עבור תשלום שישלמו לו הקושרים. ביום 21.5.19 עובר לשעה 21:17 יצא משיב 4 מביתו של משיב 3, כשהוא רוכב על אופניים חשמליים השייכים למשיב 3, ואסף מתיבת הדואר את החבילה ובה אקדח גלוק שמשטרת ישראל הטמינה בה, לאחר שביצעה בו פעולה, כך שלא ניתן להשמישו בקלות. מיד לאחר איסוף החבילה, נעצר משיב 4 על ידי המשטרה. כתוצאה מהתייצגות הקושרים ל"כפיר בן ארי" ביצעה המשטרה פעולות חקירה רבות כנגד כפיר בן ארי לרבות האזנה לשיחותיו מכוח צו שיפוטי, חיפושים בביתו, בטלפונים ניידים, בכוונים ניידים ובמחשבים שנתפסו ברשותו, בכך הביאו המשיבים לפגיעה קשה בפרטיותו של כפיר בן ארי. נטען כי במעשיהם המתוארים, קשרו משיבים 1-3 קשר לביצוע פשע וכן ניסו בצוותא חדא לייבא לישראל נשק ולהחזיק נשק, בלא רשות על פי דין וכן התייצגו, בצוותא חדא, ככזב כאדם אחר בכוונה להונות. נטען כי במעשיו המתוארים, ניסה משיב 4 לשאת או להוביל נשק בלא רשות על פי דין.

בד בבד עם כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המשיבים עד תום ההליכים.

בדיון שהתקיים לפני ביום 11.7.19 שמעתי את טענות הצדדים בשאלת קיומן של ראיות לכאורה.

טיעוני בא כוח המבקשת

בא כוח המבקשת טען כי הראיות שבידיו מבססות סיכוי סביר להרשעת המשיבים בעבירות המיוחסות להם. בתוך כך, הפנה לראיות אלה: התכתבויות דואר אלקטרוני בין הסוכן לבין מזמין האקדח אשר נעשו מכתובת תיבת הדואר האלקטרונית הפיקטיבית הנחזית להיות שייכת ל"כפיר בן ארי" ובהם מופיע, בין היתר, מספר המשלוח של החבילה כפי שנמסר מהסוכן לרוכש האקדח; מידע שהתקבל מחברת גוגל לפיו מבית הוריהם של הנאשמים 1 ו-2 גלשו לחשבון הדואר האלקטרוני הפיקטיבי באמצעותו בוצעה רכישת האקדח; התכתבויות טקסט וקטעי קול שהוחלפו באמצעות אפליקציית טלגרם בין משיב 1 לבין משיב 2, העוסקים באופן ישיר במשלוח הנשק נשוא כתב האישום לרבות איזכור של מספר המשלוח של החבילה כפי שמסר הסוכן, והמלמדים על מעורבותו של משיב 3; מחקרי תקשורת המלמדים כי

משיב 1 החזיק בטלפון ובכרטיס סים ממנו התקשרו ביום איסוף החבילה אל חברת בוקסיט לשם בירור פרטים אודות החבילה וכן למשיב 4 בעת שיצא לאיסוף החבילה; קבצי קול שהופקו ממצלמת הרכב בו שהו משיבים 1 ו-2 בעת מעצרים בהם נשמע משיב 1 מחפש סיכה לצורך הוצאת כרטיס הים שלו כאשר בדיקת הטלפון שהחזיק גילתה כי הוא חסר כרטיס סים; עדות ולריה רושקא, חברתו של משיב 3, לפיה טרם יציאתו של משיב 4 לאיסוף החבילה התקיים דיון בין משיבים 2, 3 ו-4 באשר לשאלה מי מהם יצא לאיסוף החבילה, בסופו הוחלט כי יהא זה משיב 4. כמו כן מסרה כי שמעה את משיבים 2 ו-3 אומרים "קפצו על דניאל"; דו"ח פעולה לפיו כרטיס הויזה המשוך לחשבון בחברת בוקסיט באמצעותו שולמו דמי המשלוח נמצא בביתו של משיב 3; עדויות אנשי חברת בוקסיט מהן עולה כי הלקוח "כפיר בן ארי" קיבל 3 חבילות כשהראשונה נמסרה ביום 19.4.19. כמו כן מסרו צילום בו מתועד חברו של משיב 3, דביר מועלם, אוסף את החבילה (שתי החבילות הנוספות נתפסו על ידי המשטרה); עדות דביר מועלם לפיה משיב 3 שלח אותו ביום 19.4.19 לאסוף חבילה מבוקסיט בטופ-דן והוא אספה ומסרה למשיב 3; המשיבים 1-3 ריצו יחד עונש מאסר.

בא כוח המבקשת טען כי משיבים 1 ו-2 שתקו בחקירתם וסירבו למסור לחוקרים את הסיסמה למכשיר הטלפון שלהם. משיב 3 סירב אף הוא לאפשר לחוקרים גישה למכשיר הטלפון שלו, השיב לשאלות החוקרים אך מסר גרסאות שונות המסבכות אותו בעבירה, תוך שאף אישר את עיקרי גרסאותיהם של ולריה, משיב 4 ודביר מועלם, אך מסר הסברים שונים. משיב 4 אישר בחקירתו כי יצא לאסוף את החבילה מביתו של משיב 3 תמורת סכום כסף שהובטח לו בעבור כך, תחילה מסר שהובטח לו סך של 2,000 ₪ ובהמשך טען כי הובטח לו סך של 500 ₪. משיב 4 מסר כי התעקש לבצע את המשימה משום שהיה זקוק לכסף. בא כוח המבקשת טען כי במשיב 4 מתקיימת לפחות מחשבת פלילית של עצימת עיניים היות ומדבריו עולה כי ידע שאוסף חבילה שהוזמנה באמצעות רשת ה"דארק-נט". משיב 4 מסר כי התבקש לוודא שאיש אינו עוקב אחריו ולהניח את החבילה בפח אשפה באזור גן מאיר בתל אביב.

בטיעוניו בעל פה טען בא כוח המבקשת כי ידיעתו של משיב 4 אודות תוכן החבילה ולכל הפחות עצימת עיניו מכך נלמדות מהראיות לפיהן נכח בדיון עם משיבים 2 ו-3 בו התווכחו מי מהם יצא לאסוף את החבילה, ידע כי מדובר בחבילה שהוזמנה באמצעות רשת ה"דארק-נט", קיים קשר הטלפוני עם משיבים 2 ו-3 בעת שיצא לאיסוף החבילה, מסר גרסה משתנה המלמדת כי אין ליתן אמון בדבריו שלא ידע שמדובר בנשק וכן מלמדת כי לקח בחשבון שאפשר והחבילה מכילה נשק.

טיעוני בא כוח המשיב 4

באת כוח המשיב 4 טענה כי אין ראיות לביסוס יסוד נפשי גם לא משום עצימת עיניים ועל כן אין יסוד לבקשת המעצר. לטענתה, משיב 4 לא היה חלק מקשירת הקשר, אלא ביום שנאספה החבילה, הגיע לדירתו של משיב 1, בה התגורר בשל נסיבותיו האישיות הקשות, שמע את הוויכוח בין משיבים 1-3 והבין כי יש לו הזדמנות להרוויח כסף. משום כך הסכים לאסוף החבילה, אשר לפי חשדו הכילה סמים, ולא נשק. סיכום טיעוני בא כוח המשיב כי על פי מכלול הראיות ניתן לייחס למשיב בדוחק רב עבירת סמים, אך לא עבירת נשק.

דיון והכרעה

על פי הוראת סעיף 21(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, החלטה על מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המתנהלים נגדו, טעונה בחינה תלת - שלבית:

ראשית, יש לבחון קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה הנטענת. במסגרת זו על בית המשפט לבחון האם בידי התביעה ראיות שבמצבן הגולמי, מבססות סיכוי סביר להרשעה, תוך שבית המשפט איננו נדרש למשקלן של הראיות, או למהימנותם של עדים, לפי ששאלות אלה נותרות להכרעת בית המשפט בהליך העיקרי;

שנית, יש לבחון האם, בנסיבות העניין, קמה עילת מעצר;

שלישית, וככל שהתשובה לשני התנאים הראשונים היא בחיוב - על בית המשפט לבחון האם קיימת אפשרות להגשים את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירותו של הנאשם פחותה. במסגרת זו ניתן לבדוק גם את האפשרות להורות על מעצרו של הנאשם בתנאי פיקוח אלקטרוני, או לבחון חלופות מעצר אחרות.

המחלוקת בין הצדדים הינה בשאלת קיומה של תשתית ראייתית לכאורית לעובדות כתב האישום, וככול העולה מטיעוני באת כוח המשיב, מדובר למעשה באי קיומו של היסוד נפשי - מחשבה פלילית על יסוד עצימת עיניים כתחליף למודעות. ראוי כאן, להקדים ולציין כי על פי הראיות בתיק, אין חולק או לא יכול להיות חולק בדבר היסוד הפיסי של העבירה. המשיב הוא אשר יועד על ידי הקושרים - חבריו, להוציא החבילה ממקום הימצאה. בחבילה זו היה אקדח אשר נעשו בו על ידי המשטרה פעולות שנטרלו אותו מלשמש נשק שבכוחו לפגוע.

גרסה ראשונה מהמשיב 4 נגבתה בעת מעצרו ביום 21.5.19 בשעה 21:20 (מזכר שערך רפ"ק תומר סבח ביום 22.5.19). אז מסר המשיב 4 כי התבקש להעביר חבילה עבור מישהו מ"הטלגראס" בתמורה ל- 2,000 ₪ ולהניחה בגן מאיר ואין הוא יודע מי ייקח אותה.

בפתח חקירתו ביום 22.5.19 אמר המשיב 4 לחוקר "אני לא יודע מה אמור להיות בקופסה בכלל אתה מאמין לי". לדבריו, חיפש עבודה דרך קבוצות בטלגרם משום שבשל עברו התקשה למצוא עבודה רגילה והיה זקוק לכסף לצורך כיסוי חובותיו למדינה ולבנק. המשיב 4 מסר כי שאל "בקבוצה קהילת טלגרס" אם מישהו יכול להציע לו עבודה באופן מהיר ובמזומן וכי בתגובה פנה אליו משתמש המכונה "דרדס" אשר הציע לו להעביר משלוח מנקודה לנקודה בתמורה לתשלום של 500 ₪. לדבריו, אותו משתמש שלח לו הודעה בטלגרם בה כתובת רחוב פנחס רוזן 72 וקוד, והורה לו לאסוף את החבילה בתוך תיק, לבדוק היטב את השטח ולזרוק את החבילה בפח זבל. לדבריו, החבילה הייתה בצורה של קופסת נעליים מקרטון. המשיב 4 סירב למסור לחוקר את הסיסמה למכשיר הטלפון שלו ואמר: "אתם תצטרכו צו אני לא רוצה להראות לכם". בהמשך מסר כי חושש למסור את הסיסמה למכשיר הטלפון שלו כדי שלא יראו שניסה לקנות "ב 100 גרם ירוק", אך כשהובא לו מכשיר הטלפון צייר על מעטפה את הציור של פתיחת הטלפון. כמו כן מסר כי לאחר שלקח את החבילה שוחח עם חברתו "לולי". כשנשאל מה חשב שיש בתוך החבילה, השיב: "לא יודע לא שואל", "לא מה זה משנה מאיפה אני לוקח את העבודה שלי".

בחקירתו ביום 26.5.19 כשנאמר לו כי הוא חשוד במעורבות בפשע חמור של ייבוא אמל"ח, השיב: **"גם אם אני אספר את האמת אני אוכל תיק אז מה [?]..."**. משיב 4 מסר כי החבר אשר בביתו התגורר הוא אלכס פופוב (משיב 3). בהמשך התבקש המשיב 4 לספר אודות המשלוח והוא מסר כי היה בביתו של משיב 3 שם נתגלע ויכוח בין שלושה אנשים מי יצא למשלוח והוסכם כי הוא יצא משום שהוא הכי זקוק לכסף. לדבריו, "לא אמרו לי מה היה רק אמרו לי שהזמינו משלוח מה"דארק נט". בהמשך מסר בהודעתו כי הוויכוח אירע לפני שקיבל הודעה בטלגרם לגבי המשלוח וכי מרגע זה ישתוק - משמע לא ימסור גירסה. כשנאמר לו כי שתיקתו עשויה לחזק את החשדות נגדו, השיב: **"כן אני יודע אני לא אמכור אף אחד בשביל הכבוד שלי"**. כשנאמר לו כי הוא חשוד בסחר בסמים ובנשק, טען: **"מה קשור לסמים איזה סמים. עצרתם אותי על נשק לא על סמים"**. כשנשאל איך שמע על המשלוח של הנשק, השיב: **"ממי שהיה בבית אצל אלכס"**. בהמשך מסר: **"אני גם לא ידעתי שזה נשק רק אמרתי לך אם היו אומרים לי 20000 ₪ לא הייתי עושה אותו"** וכי מי ששלח אותו והורה לו היכן להניח את החבילה הוא **"זה ששלח אותי בטלגרם דרדס הזה זין אותי"**. משיב 4 אמר לחוקרים כי הוא רוצה לפגוש את המשיבים האחרים כדי לשאול אותם: **"מי הטמבל ששלח נשק באינטרנט"**. המשיב 4 מסר כי מה שמסר בחקירתו הקודמת אינו נכון משום שהיה נתון להשפעת סמים בעת שיצא לאיסוף החבילה. לדבריו, לאחר שאסף את החבילה התקשר למשיב 3 על מנת לבקש ממנו להעלות את חברתו לביתו ולהתנהג אליה בכבוד. לדבריו אינו מכיר את המשיבים 1 ו-2 והפעם הראשונה בה שמע את שמותיהם וראה אותן היא במעצר. המשיב 4 נשאל האם משיבים 1 ו-2 היו בדירה של משיב 3, והשיב: **"לא יודע יש מצב"**. בהמשך מסר כי אינו רוצה לערוך עימות איתם. לדבריו, "פוטין" שלח לו את ההודעות לפני המעצר וכשנשאל לזהותו של "פוטין", השיב כי אינו יודע מי זה. בהמשך אישר קיומן של שיחות עם "פוטין". כמו כן סיפר כי "פוטין" ביקש ממנו להזהיר ילד שסיפר שמשיב 3 מחזיק אקדח צעצוע, אבל הוא לא עשה כן. כשנשאל האם חשב שהחבילה הכילה סמים, השיב: **"כן חשבתי אולי איזה חמישים גרם של ירוק מאמריקה"**, **"כי זה מהדארקנט"**.

בחקירתו מיום 27.5.19 מסר המשיב 4 כי בעת שהיה בביתו של משיב 3 פנה אליו האחרון ושאל אותו האם הוא רוצה לבצע את השליחות והוא השיב בחיוב. בהמשך מסר כי משיב 3 והחבר "הקווקזי" עמו התווכח לא רצו שמשיב 4 יבצע את האיסוף, אלא הוא הציע את עצמו כי היה זקוק לכסף.

בתשאול שנערך למשיב 4 ביום 28.5.19 מסר משיב 4 לחוקר כי חשב שהמשלוח הוא משלוח של סמים וכי הוא יודע שבאמצעות רשת ה"דארק נט" ניתן להזמין נערות ליווי, סמים, נשק, חיסול. משיב 4 סיפר כי שבועיים לפני מעצרו, סיפר לו משיב 3 **"כי משלוח נדפק"**. בהמשך מסר כי היה בביתו של משיב 3, לשם הגיע **"בחור קווקזי"**, עמו שוחח משיב 3 במרפסת, במשך מספר שעות. משיב 4 מסר כי הוא לא דיבר עם אותו **"בחור קווקזי"** וכי יצא לאסוף את החבילה.

ולריה רושקה, חברתו של משיב 3, מסרה בעדותה מיום 30.5.19 כי המשיב 4 התגורר בדירתו של משיב 3 כשבועיים לפני המעצר. לדבריה, חזרה לדירה בשעה 19:00 וראתה את משיב 3 יושב עם משיבים 2 ו-4 בסלון, כשהשלושה מדברים על כך ש"פוטין" התחיל לעבוד עם אביו ויצא ממעצר בית. העדה מסרה כי השלושה שאלו האחד את השני **"מי יוצא?"** וכי היא לא הבינה על מה מדובר ושמעה **"בחצי אוזן"**. לדבריה, משיב 3 התווכח עם השניים האחרים ואמר שמהבית אף אחד לא יוצא, אז משיב 4 הציע את עצמו, והשלושה התווכחו האם ייסע באמצעות אופניים או מונית. לדבריה, משיב 4 יצא לבסוף באמצעות אופניים. העדה מסרה כי אינה יודעת מה הייתה מטרת נסיעתו של משיב 4 ולאן נסע. לדבריה, משיב 4 **"פשוט רצה להראות שהוא חבר טוב ועוזר במה שצריך"**, ולאחר שלא חזר שמעה את משיב 2 ומשיב 3 אומרים: **"קפצו על דניאל"**. העדה מסרה כי משיב 1 מכונה **"פוטין"** וכי הוא ומשיב 3 התחברו מעת ששהו יחד

בכלא.

מנתוני מחקר תקשורת למכשיר טלפון נייד השייך למשיב 4 עולה כי ביום 21.5.19 בין השעות 14:29-21:14 התקיימו 4 שיחות בין משיב 3 לבין משיב 4, בין השעות 21:24-21:25 התקיימו 2 שיחות טלפון בין המשיב 3 לבין המשיב 4 ובשעה 21:53 התקיימה שיחה בין משיב 4 לבין משיב 1.

באפליקציית WhatsApp במכשיר הטלפון של משיב 4 נמצאו התכתבויות ושיחות קוליות בין משיב 4 לבין משיב 3 וכן התכתבויות ושיחות בין משיב 4 לבין משיב 1 ביום 30.4.19. כמו כן נמצא איש קשר באפליקציית טלגרם הנושא שם "דרדס" ואיש קשר הנושא שם "דרדס- דלקה" והמשייך למספר הטלפון של משיב 4.

לאחר שנתתי דעתי לתשתית הראייתית המפורטת לעיל, אני סבור כי בתיק זה קיימת תשתית ראייתית מוצקה ביותר לעובדות כתב האישום. יש בתשתית ראייתית זו כדי לבסס באופן ברור את מודעותו של המשיב 4 לקיומו של נשק בחבילה אותה נשא, ולמצער ויודגש אך למצער, עצימת עיניים. מסקנה זו עולה גם אם משום מערכת של נסיבות סובייקטיביות שהתקיימו בקרבו של המשיב 4 וגם אם משום מערכת של נסיבות אובייקטיביות המקימות חזקה עובדתית שאינה נסתרת, כפי שיובהר להלן.

סעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 קובע: **"רואים אדם שחשד בדבר טיב ההתנהגות או בדבר אפשרות קיום הנסיבות כמי שהיה מודע להם, אם נמנע מלבררם".**

בעניין זה נקבע כי:

"כידוע, "על מנת לבסס את הקביעה כי אדם עצם את עיניו יש להוכיח שלושה רכיבים: קיומו של חשד סובייקטיבי; היות החשד ממשי; ואי ברור החשד" (ע"פ 2518/16 יצחקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (25.12.16)).

כן נקבע כי-

"אין צורך להראות כי מדובר בחשד בהסתברות גבוהה" (ע"פ 4089/07 סייף נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.5.10)).

עוד נקבע כי-

"אכן את יסוד המודעות או לחלופין עצימת העיניים (ראו סעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין) יש

לבסס על-פי נסיבות סובייקטיביות שהתקיימו בקרבו של הנאשם; ועם זאת נקבע כי במקרים מסוימים גם נסיבות אובייקטיביות עשויות להקים חזקות ראייתיות בדבר מודעות או עצימת עיניים:

"כאשר ממערכת הנסיבות האובייקטיביות עולה כי בליבו של כל אדם בר-דעת היה מתעורר חשד, עשוי הדבר להקים חזקה עובדתית הפועלת לחובתו של הנאשם. כך, ניתן להניח כי מערכת נסיבות שהייתה מעוררת חשדו של כל אחד אחר, וודאי עוררה, בפועל, גם את חשדו של העושה, אולם חזקה זו (כדרך של חזקות מסוגה) ניתנת לסתירה, וגם מעל משוכה זו יצליח הנאשם לעבור, אם יעלה בידו להוכיח כי מה שנכון לגבי אחרים - לא נכון לגביו, ועל-אף חשדם של אחרים, בליבו-שלו לא התעורר חשד שכזה, בשל נתוניו האישיים או נסיבותיו המיוחדות של האירוע" (ע"פ 8641/04 ראובני-בוכניק נ' מדינת ישראל(לא פורסם) פסקה 7 - השופט לוי).

אוסף: המשפט הפלילי אינו בועה המנותקת מסביבתה, ועל בית המשפט להביט אל מכלול הראיות במבט רחב; התצרף שעליו להרכיב צריך ליצור תמונה כוללת, וגם לשכל הישר ולנסיון החיים תפקיד בעיצובה, כמו"ב" (ע"פ 8939/08 מוזס נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.10.11)).

אלא שהמשיב 4 מסר גרסה בלתי אחידה, ולמעשה גרסאות שונות סותרות. אמנם בשלב זה של בחינת הראיות, בית המשפט אינו נדרש לשאלות של מהימנות, ואיני קובע דבר באשר לשאלה זו, אלא שאין מניעה לקבוע הראיות לכאורה נגד המשיב על פי גרסאותיו הסותרות ויש כי מופרכות לפי שאין עולות בקנה אחד עם מכלול הראיות בתיק.

כאמור, אין להתעלם מגרסאותיו הסותרות של המשיב 4. תחילה טען כי ביצע שליחות של חבילה כעבודה שקיבל באמצעות ה"טלגרס" ולא ידע מה תכולתה. אלא שלמרבה התמיהה, יום לאחר מכן, טען בהודעה נוספת שנגבתה ממנו, כי ביצע שליחות של חבילה עבור אדם המכונה "דרדס" עמו נוצר הקשר "בקבוצת קהילת טלגרס". ואין זה הכול, לאחר ארבעה ימים, בהודעה נוספת בחקירתו, חזר בו מגרסה זו וטען כי ביצע שליחות של חבילה שהוזמנה באמצעות רשת ה"דארק נט" עבור משיבים 2 ו-3 ולא ידע תכולתה. אלא עת נאמר לו על ידי חוקריו כי הוא חשוד בסחר בסמים ובנשק טען כי אינו קשור לסמים וכי נעצר בקשר לנשק. גם בכך אין הכול, בחקירה נוספת מסר גרסה אחרת. תשאל שנערך למשיב 4 כיומיים בלבד לאחר מכן מסר כי הוא חשב שהחבילה מכילה סמים וכי ידוע לו שבאמצעות רשת ה"דארק נט" ניתן להזמין גם נשק.

גרסאותיו אלה של המשיב 4 מלמדות באופן ברור ביותר, על ניסיונותיו להרחיק עצמו מעבירה הקשורה בנשק, כמו גם על ניסיונו להרחיק עצמו מהמשיבים 1, 2 ו-3, כאשר מפיו נשמעו דווקא אמירות מפלילות המלמדות על מודעותו לעבירה הקשורה בנשק. כך בחקירתו מיום 26.5.19 כאשר נאמר לו כי הוא חשוד בייבוא אמל"ח, לא הכחיש המשיב 4 חשד זה שהופנה כלפיו אלא טען כי גם אם יספר את האמת יפתח נגדו תיק. כך בהמשך חקירתו מאותו היום, כאשר נאמר לו כי הוא חשוד בסחר בסמים ובנשק, השיב לחוקר כי נעצר בקשר לנשק ולא בקשר לסמים וכי סמים לא קשורים לעניין. וכך כאשר נשאל כיצד שמע על המשלוח של הנשק, לא הכחיש כי מדובר היה בנשק אלא השיב כי שמע על הנשק ממי שנכח בביתו של משיב 3. בהמשך טען כי לא ידע שמדובר בנשק וכי אם היה ידוע לא היה מבצע את השליחות, ושוב טען כי מי ששלח אותו הוא ה"דרדס" מה"טלגרס".

אינדיקציות ראייתיות אלה העולות מתוך גרסתו של המשיב 4, מבססות, לטעמי, במידה ברורה, קיומה של מודעות בקרבו של משיב 4 על כי החבילה אותה נשא הכילה נשק. מעבר למסקנה זו של ידיעה ממשית אודות תכולת החבילה אזי למצער הראיות הללו, מבססות חשד סובייקטיבי וממשי שהתקיים בקרבו של משיב 4 על כי אפשר שהחבילה מכילה נשק.

אלא שמעבר לקביעותי אלה, מעבר לצריך, אני סבור כי מערכת הנסיבות האובייקטיביות שבתשתית הראייתית מבססת אף חזקה עובדתית העומדת לחובת המשיב 4, בשל היותה כזו המעוררת חשד בליבו של כל אדם בר דעת ואף בכך לבסס קיומו של יסוד נפשי משום עצימת עיניים.

עוד מצאתי לציין בהדגשה, כי ככל שעמדתי של המשיב 4 היא בהתאם לגרסתו השלישית, לפיה חשד כי החבילה מכילה סמים, הרי שזו תתברר בהליך העיקרי, כמו גם משמעותה המשפטית דהיינו השאלה הרטורית העולה ודיה לשעתה בתיק העיקרי, האם יבוא סמים בדרך היבוא כפי שהמשיב 4 מודה בה, קלה ופחות חמורה מייבוא נשק? אלא שאדגיש, אין שאלה זו עולה לדיון במקרה שלפני, לפי שבמקרה שלפני על פי מכלול הראיות אני קובע כי קיימת תשתית ראייתית מוצקה לכך שהמשיב עברה עבירת הנשק כפי המיוחס לו בכתב האישום. ושוב אדגיש, למען הסר ספק, אני אומר דברים אלה בשולי החלטה זו ולא משום עיקרה.

ועוד בשולי ההחלטה. המבקשת ייחסה למשיב 4 עבירה של ניסיון לנשיאת נשק, ולא העבירה המושלמת. אני מוצא להתערב בשיקוליה של המבקשת. אלא שגם אם נעשה בנשק מעשה כדי לנטרלו, הרי שעל פי סעיף 144(ג1) לחוק העונשין אין נפקא מינה אם הנשק מושא העבירה היה תקין אם לאו. אלא שכאמור הנחת המוצא היא כי העבירה אשר יוחסה למשיב 4 הינה עבירת ניסיון. בהליך זה שלפני דהיינו קביעת ה"ראיות לכאורה" אני מתערב בשיקוליה של המבקשת בקביעת עובדות כתב אישום וממילא בקביעת העבירות המיוחסות למשיב 4 בו.

אשר על כן, אני קובע כי המבקשת עמדה בנטל להוכיח קיומן של ראיות לכאורה המבססות סיכוי סביר להרשעת המשיב 4 בעבירה של ניסיון נשיאת נשק, כמיוחס לו בכתב האישום.

אני קובע דיון בעניינו של משיב 4 ליום 7.8.19 שעה 09:30.

המשיב 4 יובא באמצעות שב"ס.

המזכירות תעדכן היום ותעביר החלטתי זו לב"כ הצדדים ולשב"ס.

ניתנה היום, כ"ח תמוז תשע"ט, 31 יולי 2019, בהעדר הצדדים.

